

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 8C/136/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712208988
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Dobřík
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5712208988.16

Rozhodnutie

Sudca Okresného súdu v Martine JUDr. Miroslav Dobřík v právnej veci navrhovateľa: P. X., Q.. XX.XX.XXXX, U. J., I.. X. Č.. X, zast. Advokátska kancelária VRBA & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Ul. Sliezska č. 9 proti odporkyňi: G. X., Q.. XX.XX.XXXX, U. T., I.. Q. Č.. X, zast. JUDr. Jánom Repáňom, advokátom so sídlom v Martine, Ul. M.R. Štefánika č. 25 v konaní o vydanie vecí takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná vydať navrhovateľovi U. Y., U. - X. O. Y. J., T. U. M. Y., M. U. XXXCH, T. U. M.X. Y., M. XXXCH, T. U. M. Y., M.-XXX/XXX do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh navrhovateľa na vydanie R. - T. R. J., J., Š. U. J. XXXX J. G. J. Y. W.M. M.. Y. W. zamietla.

Súd konanie o vydanie mobilného telefónu Nokia 5800 XM zastavuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Martine sp.zn. 8C 136/2012 zo dňa 16.10.2013 bol zamietnutý návrh navrhovateľa na vydanie U. Y., U. - X. O. Y. J., T. U. M.X. Y., M. U. XXXCH, T. U. M. Y., M. XXXCH, T. U. M. Y., M.-XXX/XXX, R. - T. R. J., J., Š. U. J. XXXX J. G. J. Y. W. M. Y. W.. V odôvodnení svojho rozsudku sa v podrobnostiach venoval charakteru vlastníckych vzťahov k jednotlivým veciam, ktoré požadoval navrhovateľ vydať. Akceptoval kompenzačnú námietku odporkyne, ktorá poskytla navrhovateľovi sumu 1.000 €, v dôsledku čoho nebolo možné uplatnený nárok navrhovateľovi priznať.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom vytkol okresnému súdu nesprávnosť použitia kompenzačnej námietky a tiež pochybenie v tom smere, že aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o započítaní vo vzťahu k pohľadávke na vydanie vecí. Nesúhlasil so záverom súdu, ktorý pri určovaní vlastníctva veci vychádzal len z tvrdení odporkyne.

V dôsledku odvolania navrhovateľa krajský súd uznesením sp.zn. 6Co 137/2014 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V zrušujúcom uznesení vytkol okresnému súdu, že nemohlo dôjsť k započítaniu v zmysle ust. § 580 a 581 O.z., nakoľko nešlo o pohľadávku rovnakého druhu. Preto úvaha o započítaní nemá oporu v právnej úprave. Ďalej v zrušujúcom uznesení poukázal na to, že pri určení vlastníctva je podstatná existencia vôle, ktorú mali účastníci pri nákupe a financovaní spoločných potrieb, vecí. Je potrebné skúmať vzhľadom na prejav vôle v čase, kedy boli realizované nákupy, prípadne darovanie konkrétnych vecí. Neskorší rozpad vzťahu účastníkov, nevraživosť, hnev by nemali mať vplyv na posúdenie toho, čo bolo zamýšľané v relevantnom čase pri nákupe konkrétnych vecí, či vynakladaní prostriedkov na vec druhého partnera. Pri posúdení vlastníckych vzťahov ku konkrétnym veciam je podstatné preskúmanie, kto veci kúpil a kto ich financoval, avšak bez posúdenia vôle účastníkov nie je možné jednoznačne definovať právny vzťah k dotknutým veciam. Dôkazné

bremeno je na navrhovateľovi, ktorý tvrdí, že jeho práva boli dotknuté. Je jeho povinnosťou preukázať, že mu vlastnícky patria.

Súd vychádzajúc z intencií zrušujúceho rozhodnutia Krajského súdu v Žiline doplnil dokazovanie opätovným vypočutím účastníkov, svedkov a to syna odporkyne R. X., G. F., J. U. Y. Y. K. R. J., Y.M.. Č.: K.-XXX/X-K.-J.-XXXX, ktorý však nemal priamy súvis s prejednávanou vecou a opätovným prehodnotením všetkých doterajších dôkazov a to každého osobitne ako aj v ich vzájomných súvislostiach. Je ťažké hodnotiť úmysel účastníkov, prejav vôle účastníkov pri nadobúdaní jednotlivých vecí a z toho vydedukovať vôľu a to vzhľadom na ich doslova nepriateľský momentálny vzťah. Súd ich vôľu mohol hodnotiť len na základe všetkých dôkazov vykonaných aj pred zrušením rozsudku okresného súdu krajským súdom na základe ich predchádzajúcich prejavov a to aj písomných. Nepochybne podľa názoru súdu je dôležitým dôkazom mailová komunikácia medzi účastníkmi zo dňa 22.03.2012 a 25.03.2012 č.l. 148 a 150 spisu. Jedná sa o mail navrhovateľa, ktorý oznamoval odporkyňu, ktoré veci ako svoje zobral z bytu a ktoré tam ponechal, u ktorých uvádzal, že ich hradil zo svojich prostriedkov. Na jeho mail reagovala odporkyňa mailom z 25.03.2012. Z týchto mailov, ako aj z ďalšieho dokazovania súd vyhodnotil vlastníctvo k jednotlivým veciam.

Pokiaľ sa týka U. Y., súd dospel k záveru, že tento vlastnícky patrí navrhovateľovi, nakoľko bol kupovaný z jeho prostriedkov. Vlastníctvo navrhovateľa preukazoval aj svedok D. O., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že U. kupoval navrhovateľ, ktorý mu o tom sám hovoril. V tomto smere neuveril tvrdeniu odporkyne, ktorá uvádzala vo svojej výpovedi, že U. kupovali spoločne, teda aj za jej prostriedky. Neuveril jej vzhľadom na jej následné konanie, keď mala záujem, aby jej U. K.stal a na vyrovnanie zaslala navrhovateľovi 500 €. Z toho jednoznačne vyplýva, že nemala vôbec predstavu, koľko U. stál, nakoľko jeho nadobúdacía hodnota bola 419 €. Z toho sa dá dedukovať, že nehovorila pravdu, že by kupovali krb zo spoločných prostriedkov a teda že by aj ona nadobudla vlastníctvo, resp. spoluvlastníctvo k predmetnému krbu. Jej konanie podľa názoru súdu len potvrdzuje, že uznáva výlučné vlastníctvo navrhovateľa. K U., keď mu zaslala sumu 500 €, čo mala byť polovica nadobúdacej hodnoty. Takýto záver súdu nezmenila ani výpoveď syna odporkyne, ktorý tvrdil, že to mala mama s odporcom kupovať spoločne. Ako nevieryhodnú výpoveď vzhľadom na vyššie uvedené hodnotil aj výpoveď matky odporkyne K. Y., ktorá tvrdila, že kúpu U. účastníci financovali každý v polovici.

Pokiaľ sa týka kombinovanej chladničky s mrazničkou U., tak aj ohľadom tejto veci súd uveril navrhovateľovi, teda že je jeho výlučným vlastníctvom. To, že to nadobudol zo svojich výlučných peňazí bolo preukázané aj výpoveďou svedka O., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že mu navrhovateľ kúpil chladničku zo svojich peňazí. Taktiež to potvrdila aj samotná odporkyňa, ktorá vypovedala na pojednávaní, že chladničku kupoval navrhovateľ. Kupoval ju napriek tomu, že mu pôvodná chladnička ešte fungovala. Netvrdila vo svojej výpovedi, že by to mal byť dar pre ňu, ako to uviedol vo výpovedi jej syn.

Ohľadom vlastníctva vodovodných batérií súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda zaviazal odporkyňu mu vydať vodovodné batérie, lebo samotná odporkyňa mu tvrdila, že to kupovala z vlastnej iniciatívy, zo svojich peňazí a tiež sa vyjadrila jednoznačne na pojednávaní dňa 19.01.2015, že mu ich vráti.

Ohľadom vyššie uvedených vecí podľa názoru súdu bolo preukázané vlastníctvo vecí navrhovateľa a preto súd v zmysle § 126 ods. 1 O.z. uložil odporkyňu povinnosť mu ich vydať.

Pokiaľ sa týka prehrávača - veže R., tak ohľadom tejto veci súd dospel k názoru, že vlastnícky nepatrí navrhovateľovi, nakoľko prehrávač, síce zakúpil, avšak ho daroval synovi odporkyne. To bolo preukázané výpoveďou syna odporkyne, ako aj výpoveďami odporkyne v priebehu celého konania. Navrhovateľ v priebehu konania nepreukázal žiadny taký dôkaz, ktorý by vyvrátil tvrdenie odporkyne, ako aj jej syna.

Vzhľadom na takto vykonané dokazovanie v tejto časti návrh navrhovateľa zamietol. Taktiež zamietol návrh navrhovateľa ohľadom vydania mixéra šľahača U.. Mal za to, že navrhovateľ nepreukázal, že tento vlastnícky patrí jemu. Sám navrhovateľ v maili, ktorý zaslal odporkyňu dňa 22.03.2012 neuvádza, že by mu vlastnícky mixér patril. Podľa názoru súdu, ak by mu vlastnícky patril, tak by si ho nepochybne vzal, lebo z bytu, keď nebola prítomná odporkyňa bral rôzne malé veci, ako svietnik, čajník, obraz či

alkohol. Až následne vyrukoval s tvrdením, že šľahač mu vlastnícky patrí. Súd mu neuveril aj vzhľadom na charakter veci a na jeho handicap, nakoľko túto vec nemohol užívať.

Súd ďalej návrh navrhovateľa na vydanie monitoru s televízorom značky Y. zamietol, lebo taktiež dospel k záveru, že vlastníctvo k tejto veci nepreukázal. Ani túto vec nespomínal vo svojom maili zo dňa 22.03.2012, že by mu patrila. Aj pri tejto veci sa súdu zdá nelogický postup navrhovateľa, keď si túto vec nezobral vtedy, keď bral iné veci, ktoré mu vlastnícky patrili. Až následne začal tvrdiť, že mu vlastnícky patrí. Pri hodnotení vlastníctva k tejto veci vychádzal z tvrdenia odporkyne, ako aj syna odporkyne, ktorí tvrdili, že túto vec daroval synovi odporkyne. Ich tvrdenie navrhovateľ nevyvrátil. Pri tejto veci ako aj pri prehrávači súd vychádzal aj z času, kedy mali byť tieto veci darované. Veci boli darované ešte v čase, keď účastníci mali medzi sebou dobrý vzťah. Z takto vyhodnotených dôkazov súd dospel k záveru, že vôľa navrhovateľa ohľadom týchto vecí, ktoré zakladá vlastníctvo bolo darovanie pre syna odporkyne.

Súd teda vyhodnotiac každý dôkaz osobitne, ako aj v ich vzájomných súvislostiach rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pokiaľ sa týka mobilného telefónu Q. XXXX C. tak v tejto časti súd konanie zastavil v zmysle ust. § 96 O.s.p., pretože navrhovateľ zobral svoj návrh späť.

V priebehu konania vzniesla odporkyňa vzájomný návrh ohľadom notebooku A., ku čomu sa vyjadrovali svedkovia G. F. a J. U., avšak ohľadom tohto vzájomného návrhu súd nerozhodoval, nakoľko ho vylúčil na samostatné konanie.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p. nepriznal žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania, nakoľko mal každý z účastníkov úspech vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu /dvojmo/.

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 O.s.p. / uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205a/

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na výkon rozhodnutia.